

MUSEUM
No.
TRAKTOD

Nr. 10

EESTI SPORDILEHT

1. AASTA-
KÄIK

TALLINNAS, 1920

Soome-Eesti vaheline Liidu jalgpalli võistlus

Helsingis 17. oktoobril 1920 a.

EESTI SPORDI LIIDU KOONDATUD MEESKOND

A. Kuulmann	R. Pöder	R. Paal	O. Silber	E. Klaus
H. Paal	V. Tele	O. Üpraus	A. Prunn	A. Pihlak
	G. Sepp	J. Reinans	K. Ree	

(Liidu esitaja)

Sellega teatab E. S. S. Kalewi Raskejõustiku osakond, et Spordi Liidu lubaga, korraldab osakond 27. ja 28. novembril s. a.

Teised rahvusvahelised raskejõustiku võistlused tõstmises ja maadlemises ja rahvusvahelised poksi võistlused.

Tõstmine on Prantsuse tempos, neljas kaalus keha raskuse järele ja viies eritõstes, nimelt:

ühe käega tõukamine,	1) Sule	kaal alla	60	kg.
ühe käega kiskumine,	2) Kerge	" "	67 ^{1/2}	"
kahe käega kiskumine,	3) Kesk	" "	75	"
kahe käega tõukamine ja kahe käega surumine.	4) Raske	" üle	75	"

Maadlused on viies kalus, keha raskuse järele;

1) Sule	kaal alla	60	kg.	ehk	146 ^{1/2}	naela
2) Kerge	" "	67 ^{1/2}	" "	165	"	"
3) Kesk	" "	75	" "	183	"	"
4) Pool r.	" "	82 ^{1/2}	" "	201	"	"
5) Raske	" üle	82 ^{1/2}	" "	201	"	"

Poksimiste võistlustest võivad osa võtta sõjaväe spordi-salgad, õppekomandod ja need spordiseltside liikmed, kes veel mitte spordi liidu alla ei kuulu, kuid aga väljaspool võistlust.

Poksimine on 6-es kaalus;

1) Kärbes	kaal alla	50	kg.
2) Ruke	" "	53	"
3) Sule	" "	57	"
4) Kergekesk	" "	66	"
5) Kesk	" "	72	"
6) Raske	" üle	72	"

Auhindasi jagatakse välja igas klassis vähemalt kolm, osawõtjate arvu silmas pidades ka rohkem.

Osawõtmise maks 10 marka isiku kohta.

Üles anda võistlustele võib kuni 20-da novembrini s. a., vastasel korral jääb ülesandmine tähelepanemata.

Wõistlused algavad kell 7 õhtul, kaalumine 2 tundi enne võistlust.

Üles anda E. S. S. KALEW, Raskejõustiku osakond, Pikk t. № 47, postkast № 70, Tallinn.

Juhatus.

Eesti Spordi Tarbenõude Osühisus

„ESTO“

Tallinnas, Pikk tänav № 47.

Tallinnas, Pikk tänav № 47.

Talve spordi abinõud:

Suusad

Suusa kepid

Kelgud

Suusa määre

Willased kamsonid ja mütsid

Wõimlemise riistad

Wõimlemise riided

Wõimlemise kingad.

Wäliste tellimiste korralik täitmine.

EESTI SPORDILEHT

I. aastakäik

Laupäeval, 13. novembril 1920

Nr. 10

Kuulutuste hinnad:
Kaantel: 1 mark millimeeter
Tekstis: 2 marka „

Eesti Spordileht ilmub kaks
korda kuus. Toimetus ja tali-
tus on Tallinnas, Pikk tän. 47

Üksik nr. 10 marka
Postiga kuus . . Mk. 23.—
Väljamaale . . „ 50.—

Esimene Soome-Eesti vaheline jalgpalli võistlus Helsingis.

Soome võidab 6—0 vastu.

Esimene jalgpalli võistlus Soome ja Eesti vahel peeti ära läinud pühapäeval, 17. oktoobril s. a. Helsingis. Selleks oli saanud Eesti Spordi Liit kutse mängu korraldajalt, Soome jalgpalli liidult, Et aga kutse E. S. Liidule väga hilja kätte tuli, oli muidugi võimata head meeskonda välja saata, kes soomlastega hea resultaadiga oleks mänginud. Esiteks seati meeskonnad kokku ilma kohaliste spordiseltside teadmata, mille tõttu nii mõnedki paremad mängijad kodu jäeti, teiseks, parajasti ärasõidu eel loobusid sõidust paar paremat mängijat, mille tõttu meeskonna koosseisus suuresti nõrgestatud sai.

Siiiski asuti 16. sept. hommikul rõõmsa meeleoluga teele, siidames mõteldes, et kuigi kaotame, siis ometi õpime midagi oma wanematelt wendadelt, kes jalgpallis nii suuri tagajärgi saavutanud on. Merehaigus tegi spordimeestele wõrdlemisi wähe waewa ja kella 4 ajaks jõuti õnnelikult Helsingi, kus soomlased lahkesti wastuwõtmas olid.

Imestust äratas eestlastes Soome mängija Eklow, kes minutikski meie spordimeeste juurest ei lahkunud ja isegi kõigile meie mängijatele saabaste alla oma käega ja omal kuulul nupud tagus, mille tõttu ka eestlased nii wõrdlemisi hea eduga libedal, rohusel väljal soomlastele vastu panid. Võistluse alguks oli platsile kogunud 2—3000 pealtwaatajat, kes elawa käteplaginaga Eesti mängijaid terwitajid, kui need tulipunastes särkides kolme musta lõwiga siidame kohal, mänguplatstile ilmusid. Eestlased walisid omale esimeseks mängu ajaks allatuulse poole. Kuid walik ei õnnestanud. Juba teisel minutil liiuakse meile esimene goal. Sellele järgneb kohe teine, kolmas . . . Eestlased on nagu paraliseeritud, ainult kaitse töötab enam-wähem korralikult. Kuid pikkamisi hakkab weri soontes käima, eestlased toibutwad ja juba hakkab pall soomlaste wärawa all käima. Kuid nende kaitsejad on nii head, et kõige püüdmiste peale waatamata meie meestel korda ei lähe

palli waenlaste wärawast läbi wiia. Esimene pool lõpeb soomlaste wõiduga 4:0. Mängijate meeleolu on alla nulli: kui soomlased juba vastu tuult mängides nii häid tagajärgi on saavutanud, mis siis veel rääkida, kui nad alla tuult mängima hakkawad . . . Kuid Soome eestlaste fihutustöö mõjul tõuseb mängijates rahwuse tunne ja uue energiaga minnakse mänguplatstile. Pall lendab wärawa alt wärawa alla, kuid on siiski näha soomlaste ülewõimu, mis ka resultaadis awaldub. Teine pool lõpeb soomlaste wõiduga 2:0. Kõrku 6:0. Igatahes ootasime rohkem. Isegi Soome asjatundjad tunnistasid, et nende meeskonna koosseis kõige tugevam on olnud, tugevam isegi, kui rootslaste vastu mängides, aga niisugust resultaati ei olla nad mitte ootanud. Muidugi tuleb selles au anda, meie kaitsele, kes ka wäga hästi töötas, mida tunnistawad nii mitmedki wiimasel filmapilgul ära hoitud goalid, kui ka Soome publikumi elaw kiitus meie wärawawahile ja kaitsejatele.

Ohtul oli soomlaste poolt korraldatud ühine pidusöök, Eesti ja Soome mängijatele. Meie spordimehi terwitades, annetas hr. Soinio Soome jalapalli Liidu nimel karika Eesti mängijatele, tähendates, et see olgu märgiks soomlaste austusest eestlaste vastu, kes nii ennastfalgawalt mänguplatstil oma wanematele wendadele vastu on pannud. Soomlastel on küll ülekaal, kuid tänase mängu tagajärgi arwesse wõttes, võib oletada, et eestlased kindlal tahtmisel ja kawa-kindlal harjutamisel juba lähemal ajal soomlastega hoopis teiste tagajärgedega mängida wõiwad. Wastastikku teineteist elada lastes, lahkusid mängijad lõbusal meeleolul koost.

Esmapäewane päew wiideti linna tähtsamaid kohti waadates ära, kuna õhtuks mängijad endise Soome Eesti konjuli hr. Schwabe juurde olid kutsutud. Meeltülendawal koostwiibimisel wahetati mõtteid Eesti spordi arenemise üle, eriti jalgpallimängu, kui huwitawa ja kasuliku spordiharu edendamise

üle Eesti. Tähendatud otstarbeks kinkis Soome Eesti jaatkonna liige hr. Kirotar E. Spordi Liidule ühe jalgpalli, pealkirjaga: „Tulewasele Eesti komandole,“ kuna hr. Schwalbe iga-aastasteks Eesti ja Soome wahelisteks mängudeks igamesti rändawa karika 25.000 Gmf. wäärtuses annetas. Mõlemaid annetajaid tänas E. Spordi Liidu nimel Reinans. Otjustati annetatud pall teisipäewasel mõistlusel kohe õnnetähena mängu wõtta ja karika mängusti niipea, kui võimalik, korraldada.

Teisipäewaks oli määratud mäng ühe Soome kõige tugewama jalgpalli komandoga: „Jalkapallo'ga“. Ehk küll äripäew oli, siiski oli pealtwaatajaid rohkesti, mis osalt sellest tingitud oli, et koolilõpilased hinnata pealtwaatajaks olid. „Jalkapallo“ meeskonna mänguwõime üle annab juba see asjaolu kindlat tunnistust, et tähendatud meeskonnast terwelt 7 meest Soome Liidu komandos mängivad. Algas mäng. Eesti lapsed on juba rohkem wilunud, külma wewerelisemad, kui pühapäewal ja juba see asjaolu ei lase soomlasi enam meie wärawa lähedale. Ka oli meie meeskonna koosseis ajajate liini suhtes ümbermoodustatud, mille tõttu pall fergesti soomlaste wärawa alla sai wiidud. Esimese goali soomlastele lõi mürisewate kiiduwalduste all meie pahem sifemine, noor „Kalewi“ mängija Brum, millele ka warsti jällegi tema poolt teine järgnes. Soomlased imes-

tawad, raputawad pead ja ajuwad uuesti palli kallale, seda warsti ka meie wärawatest kaks korda läbi wiies. Goal goali järele lüüakse sisse, kuna wahaeag wiimaks meie kaotusega 6:4 lõpeb. Teine pool mängu algab õige ägeda tempoga, mis aga lõpu poole weel ägedamaks muutub. Isegi soomlased kiinitasid, et nad kaua aega niijugust mängu näinud ei ole. Meie parema tiiva mängijate Paali ja Telli juurepäraline kokkumäng wiib tihti palli waenlase wärawa alla, kuid seal on ees rüüas Tammiwalo, kes ühtegi palli läbi ei lase, esimesel wahaeajal tehtud goalide peale waatamata. Hea on meil ka pahem äär, kuna kefkniised nõrga pealetungimise tõttu warju jääwad. Nii lõpeb teine wahaeag 0:0 ja mäng 6:4 soomlaste kasuga. Riitapanemise tuba kogub Soome uudishimulisi tungile täis, kes Eesti mängijaid imestawad. Kuid pimedus jõuab.

Sadamas on saatmas jällegi soomlane Eklow, kes meile nii mitugi goali sisse lõi, Eesti jaatkonna liikmed ja hulk Soome sportlasi, kell pool 11 hakkas laew liikuma. Kaugele paistid weel lahkete soomlaste kujud.

Üleüldse jättis Soome reis meie sportlaste peale hea mulje ja mõtles tagasi tülles wiist iga mees hr. Soinio sõnade peale, et kindlal tahtmisel ja kawakindlal harjutamisel edaspidiste mängude tagajärjed sootumaks teistjuguised saawad olema. —II.

Suusafõit.

Suusjad on õige wanasti ajast päritud ja nende kodumaaks loetakse Põhja-Aasiat. Seal olid nad hoopis teistjuguised, kui nad praegu on, ja neid tarwitas igauks: noor kui wana, sest jügawa lume tõttu on seal liikumine ilma nendeta wõimata.

Wanasti olid suusjad owalitaolised. Neid punuti pajuwitstest ehk olid lihtjad laua wõi puukoore tüübid, mida jalge külge seoti, et lume peal liikuda. Praguei weel tarwitawad mägimaade rahwad lume peal käimiseks witsjadest punutuid rattaid, ehk neistjamadest witsjadest rõngaid, milledele nahk peale on tõmmatud.

Suuski tarwitawad põhjamaalased mitte lõbu pärast, nagu seda meil tehakse, waid nad olid neile kõige tähtsamaks elutarwiduseks ja seda on nad neile praegugi. Suuskadel käiwad nad jahil ja ajawad mtesloomi taga, sest nende elu ülespidamiseks on jahid pidamine ja kalal käimine. Ilmaski ei lähe põhjamaa-

lane ilma suuskadeta wälja, need on tema lahutamata felttilised.

Metsloomi oli waja kiiresti taga ajada, aga et punutud wõi puukoorest suusjad seks liiga wiletsad olid, siis hakati pikerkuji tegema, mis edasiliikumiseks palju hõlpsamad olid. Nad tehti alt üsna libedaks ja löödi isegi põdra nahaga üle, et lumi ei krigiseks ja loomi ei hirmutaks. Pikapeale leiti katsete waral, et inimese kandmiseks ainult teatawat pinda waja on, mille juures tähtsusetu on pinna kaju. Et pikergune kaju aga liikumist kiirendab, siis tuldi peagi suuski pikemaks ja kitsamaks muutes nende praeguse kaju juure.

See oli umbes tuhande kahesaja aasta ette, kui ka Euroopas suuski tarwitama ti. Iseärans kiiresti lagunesid nad Norras laiali. Siin tarwitati ka neid sõjawäes ja asutat suusameeste roodud. Siit lagunesid suusjad teistesse põhjamaadesse, nagu Rootsi, Põhja-Ameerikas, Gröönimaale, Soome ja mujale. Mõneski sõjas mängisid nad täht-

jat oja ja mõnigi sõda oleks suusameeste oja- võtmisel teistfugune olnud.

Ka meil Eesti on nad maad võtnud, aga kahjuks õige väiksel määral. Minult mõnes ühikulis talus juhtume suuski filmama ja ka meil sportlaste seas on nad kaunis haruldased asjad. Ei ole meil ühtegi suusatamise võistlust olnud ja ei ole ka meil spordi feltfid sel alal midagi ära suutnud teha.

Nüüd oleks aeg kohe tööle asuda, et seda spordiala tema arenemise ajajärgu kõrgusele tõsta, sest mida kauem meie viivitame ja ootame, seda raskem on meil pärast teistele järele jõuda. Kui meie nüüd teisi põhjarahvaid vaatame, siis näeme, et nende juures seisab suusatamine kõrgel järjel. Ka meie vennas rahvas, soomlased, on ses tiikis meist hulk maad ees. Neil on oma suusajõudu liidud ja klubid olemas. Seal suusatab igapäev, olgu see noor või vana. Igal aastal korraldatakse põhjamaade mängud, millest osa võtavad: Rootsi, Daani ja Soome. Neis mängudes seisab suusatamine tähtsal kohal ja kõik paremad põhjamaade pojad võtavad sest võistlusest osa.

Loodetavasti saab ka Eesti lähemal ajal põhjamaade mängudest osa võtma. Sellepärast peame ruttu peale hakkama ja tubliste harjutama, et meie Eesti nimele häbi ei teeks.

Kui meie nüüd lähemalt vaatame milles seisavad suusatamise head küljed. Siis näeme, et ta talvel meile suureks meelelahutuseks ja kosutuseks on. Siia tuleb veel juure lisada, et talvel on õhk palju puhtam kui suvel. Suusamees hingab täie rinnaga; ta tunneb lõbu suurepäralistest talistest uimavatest maastiku-piltidelt, mis suvistest sugugi halvemad ei ole.

Ka arstid ja kasvatusajajad peavad suusajõudust, kui spordist, mis meie keha igapäevselt arendab suurt lugu. On tähele pandud, et suuskadel jooksmine, mis elavaid, fitteid liigutusi nõuab, väga kosutavalt noorte kui vanade peale mõjub; kasvatanud muutunud punasteks ja tuhmid haiglasel filmad saavad endi jära ja läike tagasi; inimese eneseteadvus tõuseb, rind paisub värskete õhu käes laialt ja keha omandab paindumise ja siikuse, mida siamaale ei olnud.

Ka waimliselt mõjub suusatamine suurepäraliselt. Inimene kes nädal otsa tubliste tööd on teinud ja pühapäeval ehk mõnel muul vabal tunnil suusatama läheb, puutub loodusega kokku. Võimsalt neelab ta kosutavat õhku ja ühes sellega silmitses looduse pilti, mis talle uueks waimu toiduks saab. Siin wabas looduses unustab ta kõik omad

mured ja hädad, siin tunneb ta ennast looduse lapsena ja siin õpib ta loodust, ja tema ilu tundma.

Õige hästi mõjub ka suusatamine inimese iseloomu peale. Mitte wähe ei ole juhtumisi, kus osavust ja julgust tuleb tarvitada, et õnnelikult mäest alla jõuda ehk ilma wigas-

Antwerpeni Oлимпиа mängudest osavõtja.

R. Saulmann.

(Eesti esivõitja 1920 a. 100, 200 ja 400 mt. peale.)

tusteta üle takistufeta hüpata. See kõik teeb meie närvid tugevaks, teritab ja karastab meie iseloomu, ja seda on meil vaja, sest tugevate päralt on maailm.

Õnneks huvitatavad on suusajõudud siis, kui neid suurema feltskonnaga ette võetakse. Võitu tuleb alati üksteise järele reas, mille juures tublim suusamees ees olgu; teda tuleb wähete wähel wähetada, sest tee läbiamine on palju wäsitavam kui walmis jälgi mööda sõitmine.

Mis puutub suusatamisesse iseenesest, siis ei ole teda sugugi raske ära õppida. Kõige pealt tuleb suuskadega käimist harjutada.

Suusad seatakse pehme lume peale niisugusele üksteisest, et rihmad mitte kokku ei puutuks. Siis asetatakse suuskadele ja alatakse käiku. Keppidega tuleb ainult tasakaalu hoida. Jalgu liitatakse kordamööda ette ja ühes sellega läheb ka keha raskus eelmise jala peale. Soia, et sa käimise ajal suuski lumepinnalt üles ei tõsta. Susa rööpad olgu sirged ja kenad.

Etialgsed harjutused on küll weidi igawaõitu, aga sellepoolest kerged. Kui juba käimine käes on, siis võib jooksmise juure astuda, mis hoopis huvitavam on. Ärge jooksmata hakkamisega rutake!

Jooksmise juures tuleb keppidest natuke kõrgemalt, kui õlad on, kinni võtta. Algab liiglemine paremast jalast, siis tuleb pahem kepp pahema jala juures tugewasti vastu lund toetada. Parema jalg tuleb võimjalt otsesohke ettepoole liitata ja ühes sellega pahema keppiga tugew tõuke anda, et võimalikult suuremat liikumise kiirust luua. Nüüd tehakse pahema jalaga tugew liigutus ettepoole ja parema keppiga antakse tõuge. Niisamuti alatakse jälle parema jalaga ja siis jälle wajakü jalaga. Kordamööda lükkamisel töötavad jalad enam, kui käed. Täht olgu liigles, kuid mitte liiga aeglane.

Peale selle on weel teine suusatamise wiis olemas, kuid see on juba palju raskem. Keppidest võetakse õlade kõrguselt kinni. Jaladega antakse paar sammu hoogu, siis tõugatakse mõlema keppiga korraga kõigest jõust ja

lastakse mööda lund edasi libiseda. Tõukes peavad olema ulatavad ja tugewad, nii et labaluud kokku käiwad. Kui kiirus wäheneb, siis korratakse hooõtmist uuesti niisama. See jooksmise wiis on rohkem käe- kui jalatöö.

Kordamööda lükkama peab alati siis, kui lumi on pehme ja rattad lumme wajuwad, ehk kui maa mitte tasanee ei ole. Kuna korraga lükkamine on rasulikum ainult tasasel maapinnal, jääb ja kõwal lume koorukesel.

Olgu sõidu stiil misugune tahes, peavad liigutused sitted ja painduwad olema. On aga liigutused kanged wõi kohmakad, siis on ka sõit puine ja raske. Mida sitted ja painduwamad meie liigutused, mida liiglewam meie sõit, seda kiiremini ja kergemini libiseme meie edasi.

Mis suusajõidu ülifonda puutub, siis olgu ta kerge ja soowitaw oleks willane, sest willase läbi on meie ihul kergem hingata. Aga kui ilm tuulne on, siis tuleb weel linane rüü selga ajada, et tuul läbi ei puhuks. Jalandud olgu õhufeste taldatega, ilma kontsada, kerged, hästi painduwad ja soojad. Kõigile nendele nõuetele wastab wiltjaabas, millel weel teine hea omadus on, et tema peal isegi null kraadi juures lumi ei sulata, nagu nahkjaapa peale.

Kohe peale suusatamist tuleb wõimelda, et keha endisesse seisakusse tagasi wiia. Peale wõimlemist pese keha taas seisnud weega higist puhtaks, ja siis kuiwata kõwasti jämeda linase rätikuga, nii et ihunahk punaseks läheb.

A. Weifs.

Rodumaalt.

Järwamaa „Malewa“.

Paides. Järwamaa Spordi Selts „Malewa“ kinnitati 1914. aastal. Nii kui nimest näha oli jeltji üheks tähtsamaks salamõtteks üleüldise spordi nime all tugewate ja moraalsete meeste kasvatamine, kes pidid aluseks saama Eesti malewale mõtluseks wene barbaarje ikke maharaputamiseks, millest küll tol korral iga harilik kõhutäisjõoja undki ei uskunud näha, mida aga „Malewa“ kindlas sibil edas jätkas.

Tihti lähewad kaugeft tulewikust unistajate mõtted täpipealt täide. „Malewlaste“ mõte läks aga täide rutem, kui nemad isegi oleks algul uskuda teadnud, ja praegu seisab muistne Kalewala usk Eesti wabariigina.

Järwa „Malewa“ oli oma lühikese iga peale waatamata juba 1914. aastal peaaegu

ainukefeks wääriliseks wastaseks Tallinna „Kalewile“, kuid mitte ainult „Kalewile“, maid mõnes tähtsamas spordiharus „Kalewi“ kõrwal ka terwele Wenemaale, mida „Malewa“ meeste tagajärjed tõendasid teisel ülewenemaalisel olimpiaadil Riias 1914. aastal.

„Malewa“ ja teiste Järwa seltside poolt Eesti rahwuslikule alusele kaswatatud Järwa julged pojad ei kohkunud suurearmulise waenlase ees, kes 1918. aastal jõulufuul asjata piüüdis Paidesse pääseda, ja pikema wiija mõtluse peale paisati nad Paide alt mine-ma sügawale Wenemaa sisse. Mõitlustes langes mõnigi malewane, teised aga said mitmele poole Eesti pinnale laiali kantud, kust suurem hulk „Malewa“ paremaid jõudusid weel praegugi on tagasi tulemata, mis muidugi „Malewa“ tegewust märkja halwas.

Neil mööbaläinud rasketel aegadele puudus Paides muudugi ka igasugune spordi võimalus, kui välja arvata väikest liuwälja, mida kaitseliiduna Paidesse paigale jäänud mehed korraldasid.

Nüüd jälle täieneb maenuväljalt tagasi jõudnud meestega asub „Malewa“ kalemlaste kasvatamise jätkamiseks, lootes ehk juba 1924. aastal Pariisi mõnda väärilist jõudu saata võivat.

„Malewa“ tulevase tegevuse äramääramiseks kutsuti erakorraline peakoosolek kokku, kus ka vähefeks jäänud eestseisuse täiendamise ette võeti. Eestseisusse walit Bürn, Puurfeldt, Tiik, Tannebaum, Tiisel ja Wahtrik; arstiks dr. Naaris. Arutati staadioni ehituse küsimust, milleks juba suurem plats on olemas, mille korralduseks selts kapitaali peab soetama. Igasuguse talvespordi tarwis teeb selts ettevalmistusi.

Rõõmustaval viisil kawatseb ka Paidesse talveteriterisse asunud sõjaväeosa mõnesugust spordiharu kaasa aidata, näit. liuwälja ehitada, mis rahalisel alusel ehitamisega enast Paides ialgi ei ole ära tajunud. Selle sõjaväelaste ettevõttele tunneb „Malewa“ soojalt kaasa, kui Eesti sõjaväe mõtteline algataja, tundes oma oladelt ühte raskust ära võdetud olewat, talvespordi korralduses; soo-

mitaw oleks ainult, et sõjaväelased ehitaksid spordinduetele vastawa liuwälja, mitte aga niisugust väikest ringi, kui mineval talvel ehitas kaitseleit.

Üks väikene pahe näib aga olema tekkinud kohalise seltskonna ja sõjaväe wahel, nimelt et wiimane asus Paide seltside ruumidesse, kus ka „Malewa“ asus. Seal juures nimetas keegi „Malewat“ „Waba Maale“ saadetud kirjutuses „surnud spordi seltsiks“, mis tema sõjaeegse tegevuseta olefu äramääramiseks ehk kohane oleks, kuid siiski ei kõla sarnane nimetus „Malewa“ kohta mitte just heatahtliselt.

Loodame, et Paides asuw väeosa oma Eesti sõjaväe mõttelise algataja „Malewa“ wastu heatahtlikul seisukohal asub ja asuma saab, (teifiti ei ole see mõistetaw) ja et Paide seltskond juba küllalt selgitatud spordi tähtsust isiklikes ja rahmuslikes mõttes omaks mõttes, koonduks „Malewa“ ümber, teda algul toetades liikmeks astumisega ja võimalikul korral ka tegevusega.

Selles lootuses asuwad „Malewa“ tegelased jälle töösse.

Paide tõiste spordiarmastajate mõttel Järwamaa spordiseltsi „Malewa“ asutaja liige: K. Tannebaum.

Tarwitatakse

scheibe-stanget.

Pakkumised saata ühes hinnaga:

Spordi Seltsi „KALEWI“ eestseisus, Rakweres.

Eesti Scout № 1.

Lugejaile! Terwitet wanad ja noored!

Iga Eesti wana ja noor teab, kui palju ironiseerimaid pilte, kui palju erootilist müstifitseermi Eesti ja ta noorus on pidanud üle elama.

Ta teab kuidas ilm on kultuuras edenenud ja suuri edusamme teinud sell ajal kui eestlased pidid maewlema ja raugema sõnakuulelikult raudse Wene rusika all.

Ta teab, kuidas ilm on edasi läinud, jättes maha wäikest Eesti, kel küll riid mäsjas laentena.

Kuid nüüd on aga saatus sõna ütelnud: nii wenelased nii ka fakselased on omä ärateenitud palga saanud. Ja ilm näitab neile nüüd häbistawalt selga. Nüüd, kus meie oleme suutnud omale riigi luua ja oma kodukollet kindlustada, peame omale ka tubliji kodanikke looma, neid kaswatades kehaliselt ja waimliselt.

Kõige tagajärjerikkamalt wõime seda aga siis kui meie oma noori kaswatame korralikudeks ja tublideks scoutideks.

Kuid mis on scout?

Scout on isamaa poeg, scout on aus, korralik töömees, tubli sportlane, wiisakas seltsiline, südamlik sõber ja wahwa sõjamees.

Nii siis scout on kõik mida lugupeetud kodanik olla wõib. Seepärast on scoutii luua ja kaswatada kõige suurem isamaaline hädtegu.

Sellepärast, wanad ja noored töö juure!

Eesti sportlased on siin esimesed olnud, kes on aidanud noortel scoutidel oma aadet

teostada. Nad on oma oma ajakirjas lifana lubanud Eesti scoutide ajakirja ilmuda, mille eest ka noored scoutid südamlist tänu awaldamata ei saa jätta.

Nate, mille eest sportlased wäljas on, on on ka meile scoutidele püha, sest ka meie lipufirjas seisab kaswatada noorust kehaliselt.

Seepärast katsuwad ka scoutid kõige jõu ja energiaga töö juure asuda et ühiseid aateid läbi wiia.

Nii siis wanad ja noored! Toetage kõige jõu ja nõuga scouta ja nende poolt algatatud ajakirja. „Spordileht“ omalt poolt teeb ka kõik, mis, wõib meie ühise kõrge aate kasuks olla.

Wanadelt ja noortelt kaastööd paludes ja lootes
Toimetaja.

Lühidalt Boy-scoutingu ülesannetest.

Boy-scouting, see on seltskondline ja praktiline noorsoo iseenda kaswatamise wiis, mille ülesse on seadnud inglane sir Robert Baden Powel. Scoutingu pea-ülesannetes seisab, nagu sir Rober Baden Powel jeda seletas, katsuda noorsoo tähelpanu pöördä iseenda peale.

See tähendab jeda, et ta katsub kõrwalda noorte arenemisel ühekülglist kaswatuslist metoodi, teda wälja wiies praktilisse ellu. Seega kõrwaldatakse wulstisa ulatus, mis nüüd iseäranis meie Eesti nootesse on imbutunud, kaotab warajast joomist ja suitsetamist.

Peale eelpool tähendatud pahede kõrwaldamise, katsub ta nooresse kaswatada armastust kodumaa ja ligemise wastu, noore tähelpanu warakult juhtida looduse ja tema iluduse peale, et teda õpetada jeda kaitsma. Kodumaa tundmaõppimiseks koraldab ta ümbruskonda ringreisiji ja jalutuskaike, õppides seejuures tundma kodumaa faunat ja florat.

Scoutid õpivad tundma maamõõtmist, harjutawad hädaforral seltsimeestele abi andma. Ükskõik misjuguise õnnetuse korral, nagu näit. uppunud päästa, wäsinuid aidata, tulekahju juures abiks olla ühtlasi tutmustawad endid laagri ja metsa eluga, s. o. telkide ja toitude walmistamisega ju.

Mis scoutide sisemisse korraldusse puutub, millest temale nii mitmelki poolt etteheiteid tehakse, et ta liig „militaristiline“ olla, — siis on see wäid teäiesti wale, paljas arusaamatus.

Õhk distipliin temas küll kõwa on, ei ole temas ometi meletariseerimist, waid waba arenemine.

Kuidas Boy-scoitism arenenud. Inglise maalt edas wõrsunud mujale, meile, sellest lähemates numbrites.